

покрываше ме съез пола нѣйна, и не дойде огнь при мене. И познали челоуѣци, защо е пресвѣтаа Богородица была. И така майка мѣ и дѣте то се крестили: и други много Евреи заради това чѣдо крестихася, и вѣрѣвали въ гѣспода нашего Исуса Христа, емѣже слава во вѣки, аминь.

Ч У Д О 39.

О кровосмѣшнкой и чѣдобѣицѣ, юже Богомати шѣсждѣнiа шѣсковѣди.

Въ римѣ имало единъ белможа (голѣмецъ) благо-роденъ, и помислилъ да се шѣстави въ мирѣ, и да намѣри спасѣнiе. И така се шѣпрѣсти съез жена та си, и шѣстави и еднѣ дѣте мѣшко: и шѣиде на оуединѣнно мѣсто, живеа богоугодно, и пресели-се на вѣчностъ (поминасе). И жена та мѣ шѣста съ дѣте то: и оно дойде въ мѣжескѣи възрастѣ. И спѣше безѣмнаа съ него, и по дѣйствѣ дiаволско сокрасе съ неа въ това беззаконiе, и като позна себеси че има плѣдъ въ оутрѣба та си шѣшина, падна въ крайна печаль, и ишкаше да се оутрѣпе. По-томъ смисли на неизречѣнна та милостъ Божiа, не падна въ шѣчѣанiе, но приеѣгна ко всещѣдромѣ гѣсподѣ, и дрѣго не стрѣваше дома си, но провѣждаше сички те си дни въ постѣ, въ милостына, и въ молитва, и слѣзи секи дѣнь въ дѣши. И кога дойде време да роди, скрiсе дома си на еднѣ тайно мѣсто, и роди. Потомъ да се не шѣкрiе такава срамота фѣрли дѣте то въ тайни шѣходѣ (въ хале то), и така оу томъ часѣ се не шѣкрiе, но ишѣврѣтѣтель злѣ не шѣстави, но поишка да шѣ посрами предъ свѣта, да падне въ голѣма скорѣвь, и да оумре безвременнѣ, за да неа време да се покѣе. Прешѣвразилсе дiаволъ въ образѣ дѣхѣвника, и правѣщесе (чiнешесе) като да е премѣдръ и